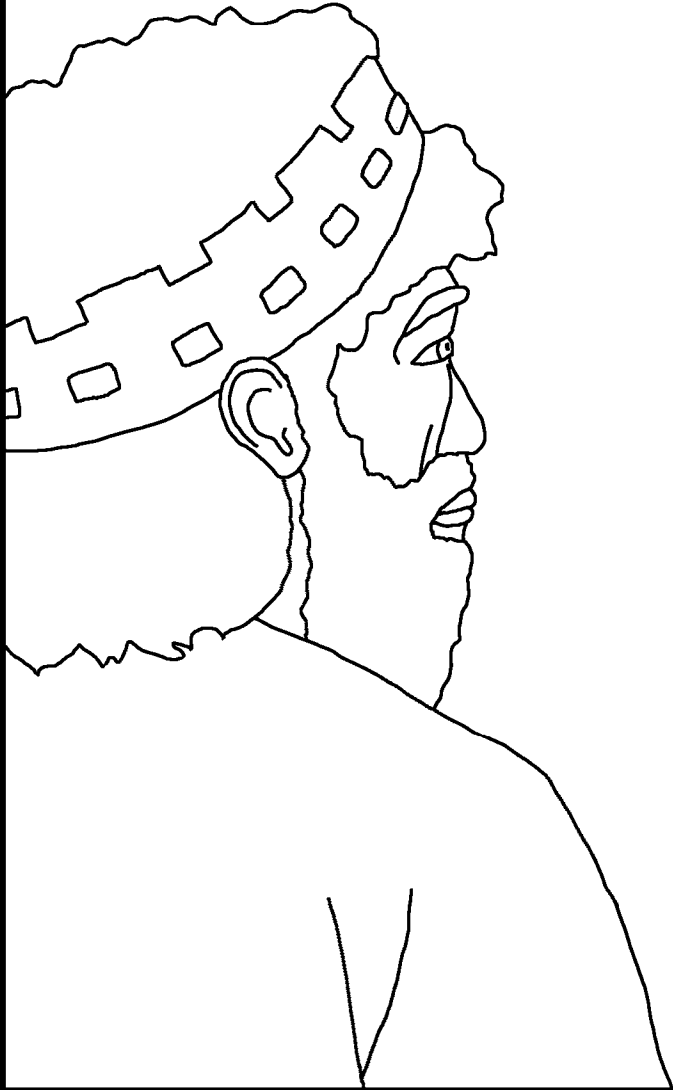

অকঁনিহতঁৰ বাবে বাইবেলখন
আগবঢ়াইছে

ৰজা দায়ূদ
(অংশ ২)

লিখিছে: Edward Hughes

ব্যাখ্যা কৰিছে: Lazarus, Alastair Paterson

গ্রহণ কৰিছে: Ruth Klassen

অনুবাদ কৰিছে:

ডঃ শান্তি ৰাণী সিং, এম. এচ. চি. পি. এইচ. ডি.

প্রকাশ কৰিছে: Bible for Children

www.M1914.org

©2025 Bible for Children, Inc.

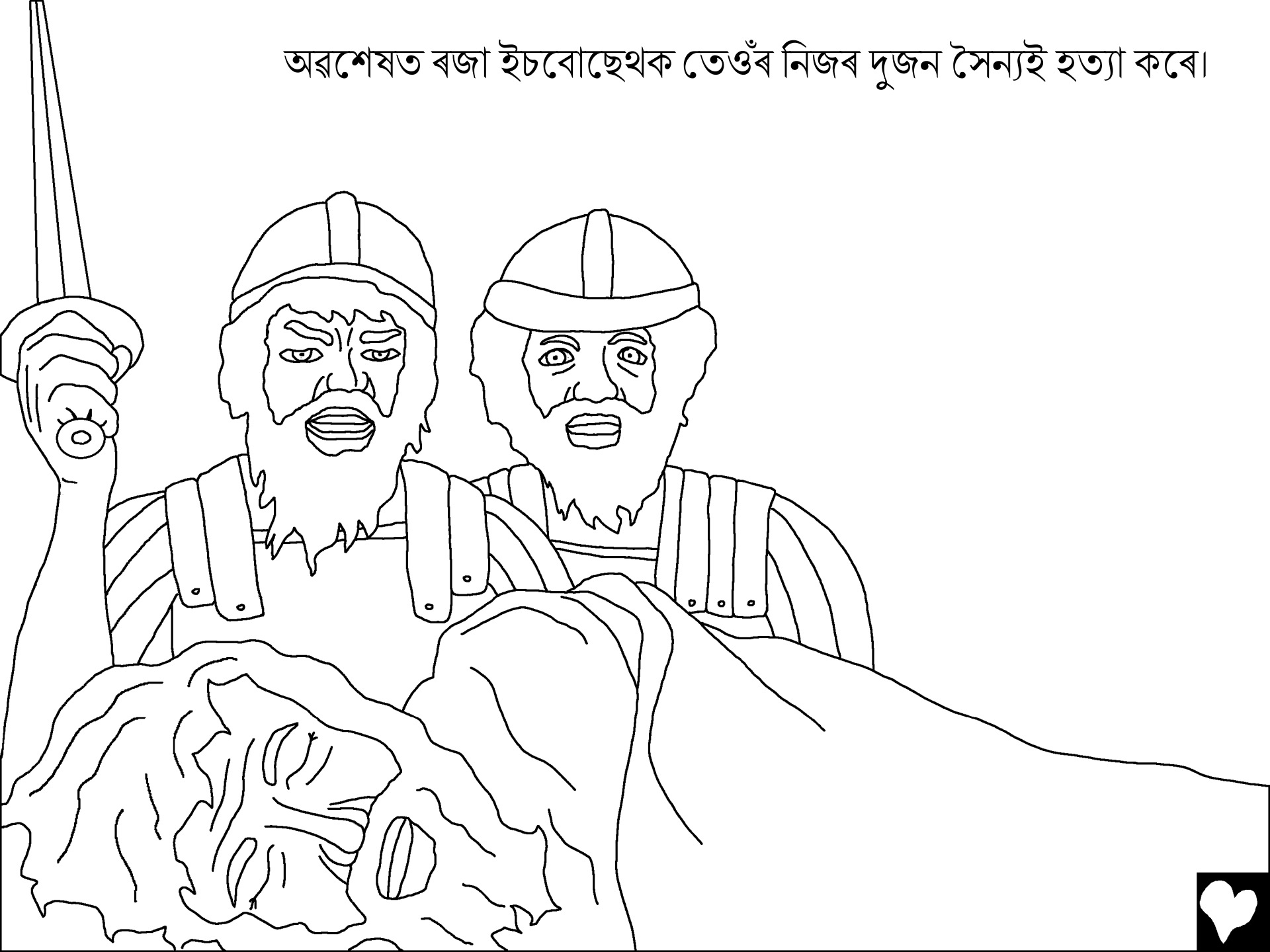
অনুমতি: এই কাহিনীটো নকল বা ছপা কৰা অধিকাৰ
আপোনাৰ আছে, কিন্তু ইয়াক বিক্ৰী নকৰিব।

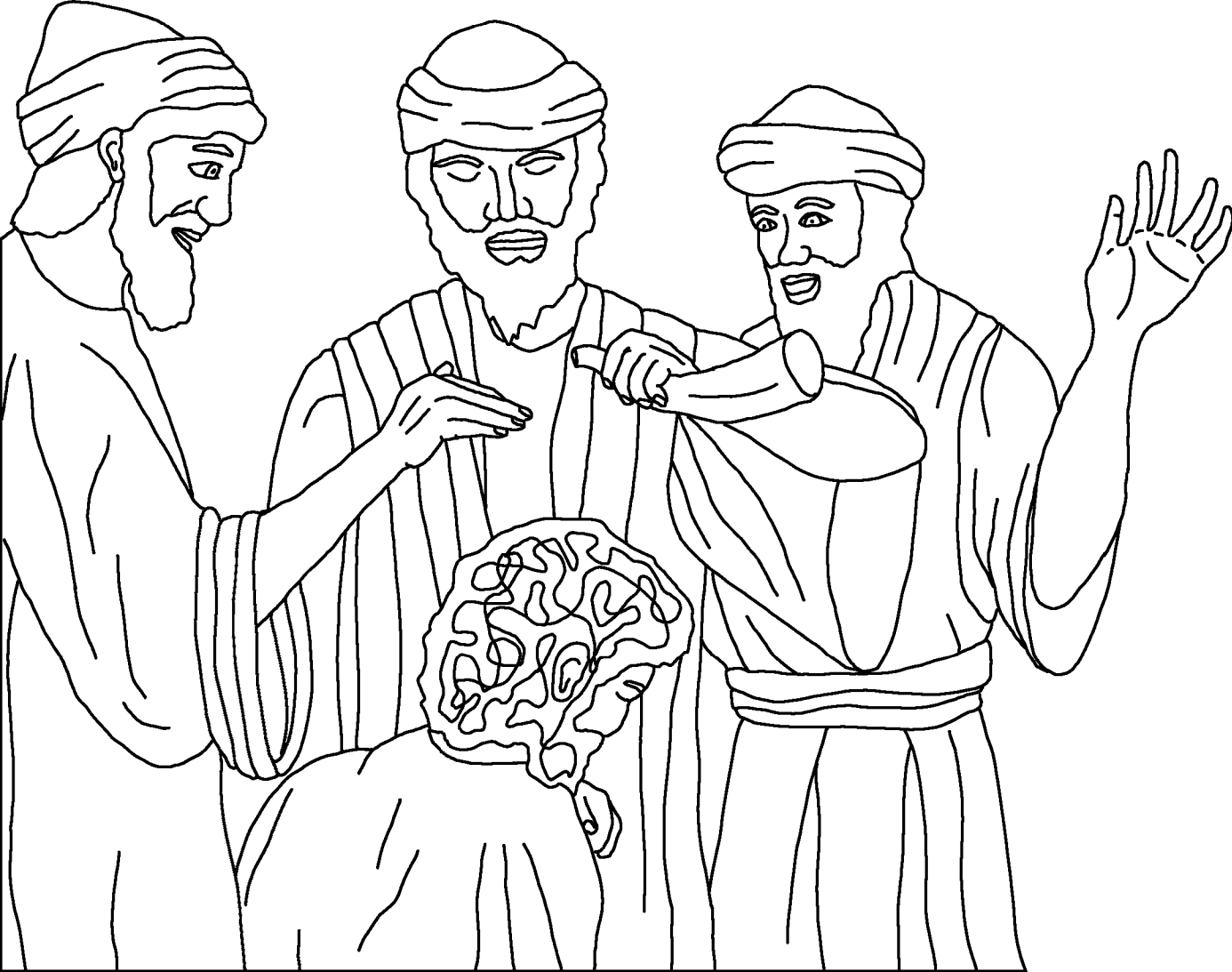
দায়ূদ দক্ষিণ ইস্ৰায়েলৰ যিহূদাৰ ৰজা
আছিল। কিন্তু বাকী ইস্ৰায়েলসকলে
চৌলৰ পুত্ৰ ইশ্ববছেথক ৰজা
হিচাপে লৈছিল। গৃহযুদ্ধ সাত
বছৰ ধৰি চলি আছিল। কিন্তু
দায়ূদ অধিক শক্তিশালী
আৰু শক্তিশালী হৈ উঠিল।

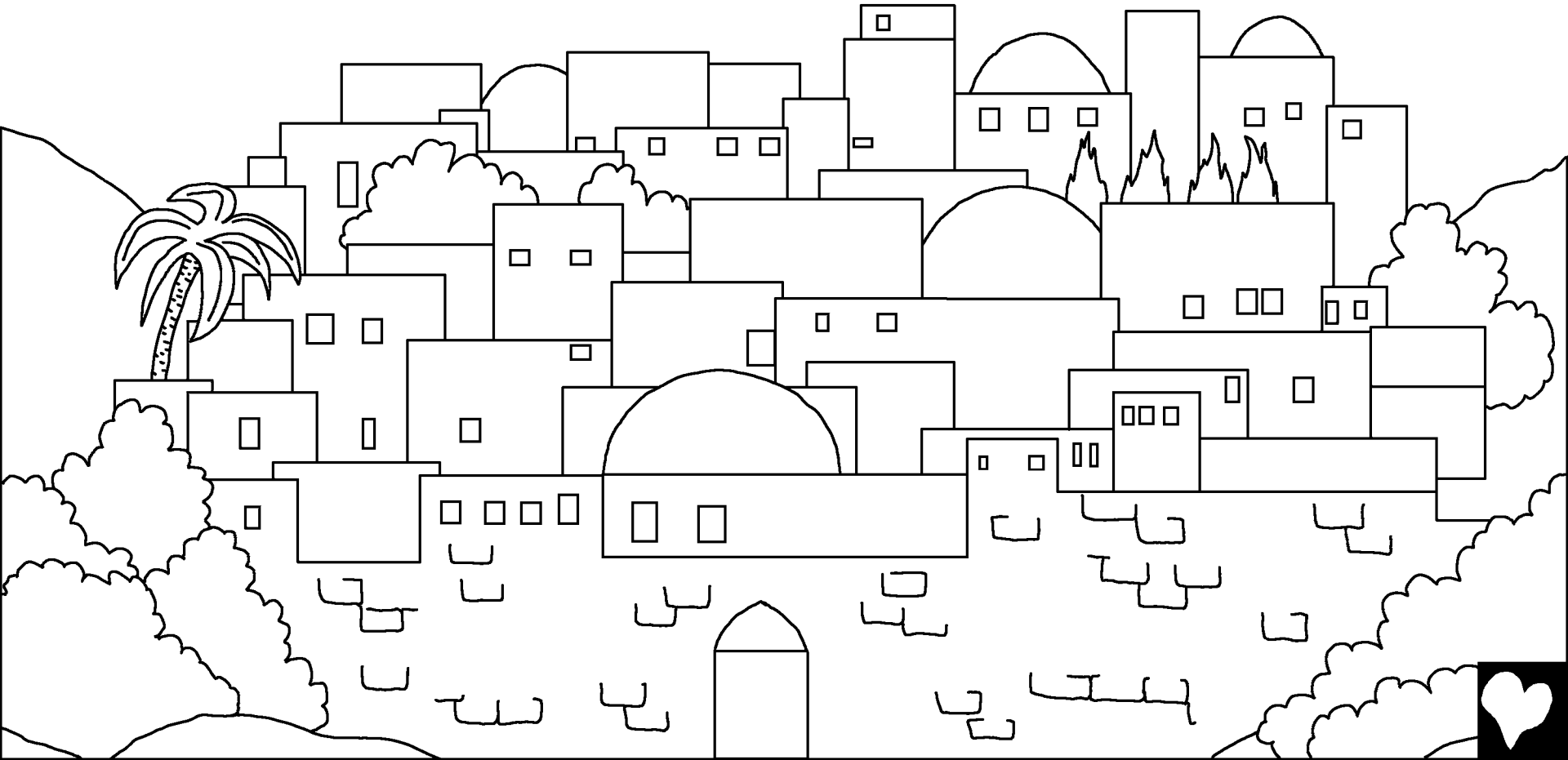
অৱশেষত ৰজা ইচবোছেথক তেওঁৰ নিজৰ দুজন সৈন্যই হত্যা কৰে।

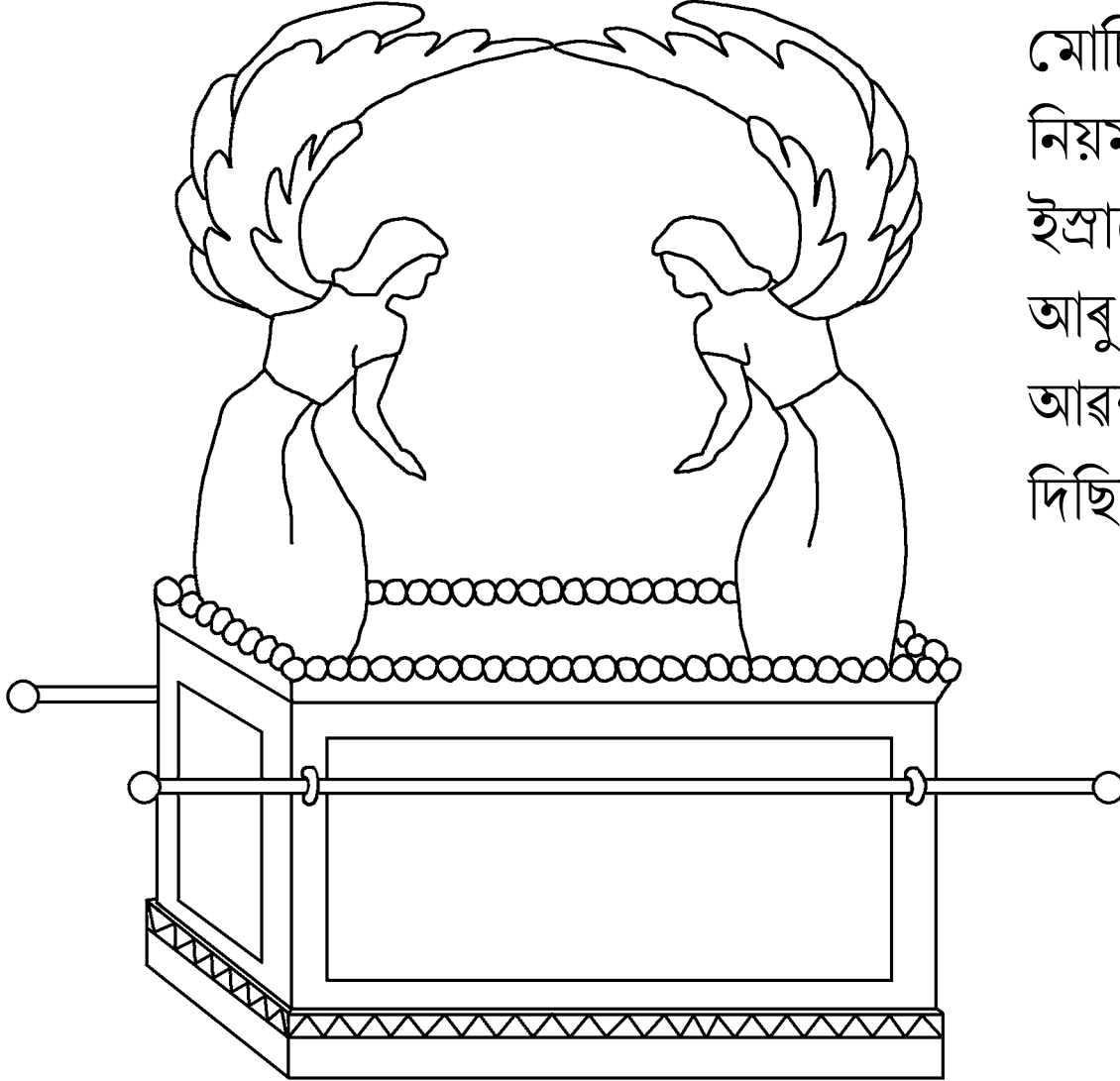

তেতিয়া ইস্ৰায়েলৰ সকলো জনজাতি দায়ূদৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত
ৰজা হিচাপে অভিষিক্ত কৰিলে। অৱশেষত, দায়ূদ সকলো জাতিৰ ওপৰত ৰজা আছিল।

ৰজা দায়ূদে প্ৰথম কামটো কৰিছিল যিৰূচালেম দখল কৰা। ইয়াক দায়ূদৰ চহৰ বুলি জনা যায়। তেওঁ ইয়াক শত্ৰুৰ বিৰুদ্ধে দুৰ্গ হিচাপে পুনৰ নিৰ্মাণ কৰিছিল। যিৰূচালেমৰ পৰা দায়ূদৰ সৈন্যবাহিনীয়ে পলেষ্টীয় আৰু ইশ্ৰায়েলৰ আন শত্ৰুসকলক জয় কৰিবলৈ ওলাই গৈছিল।

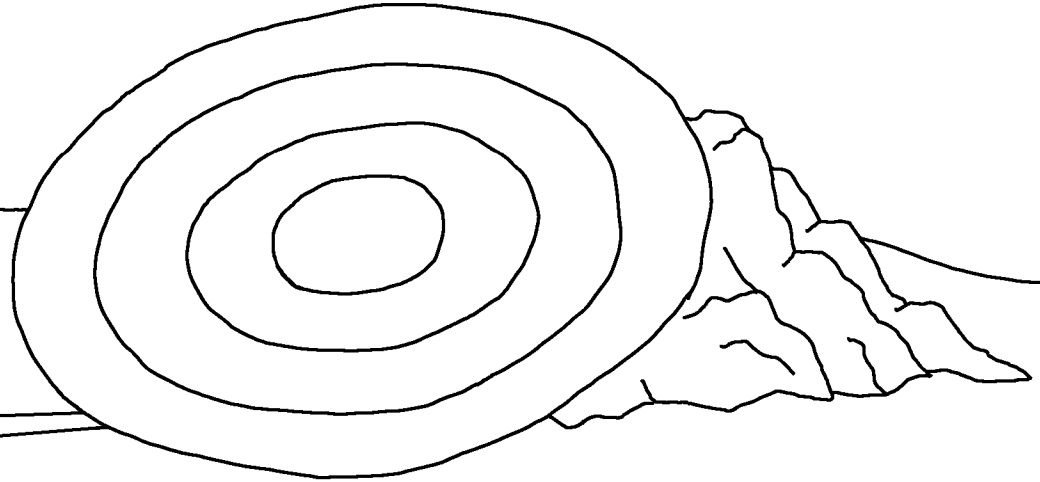

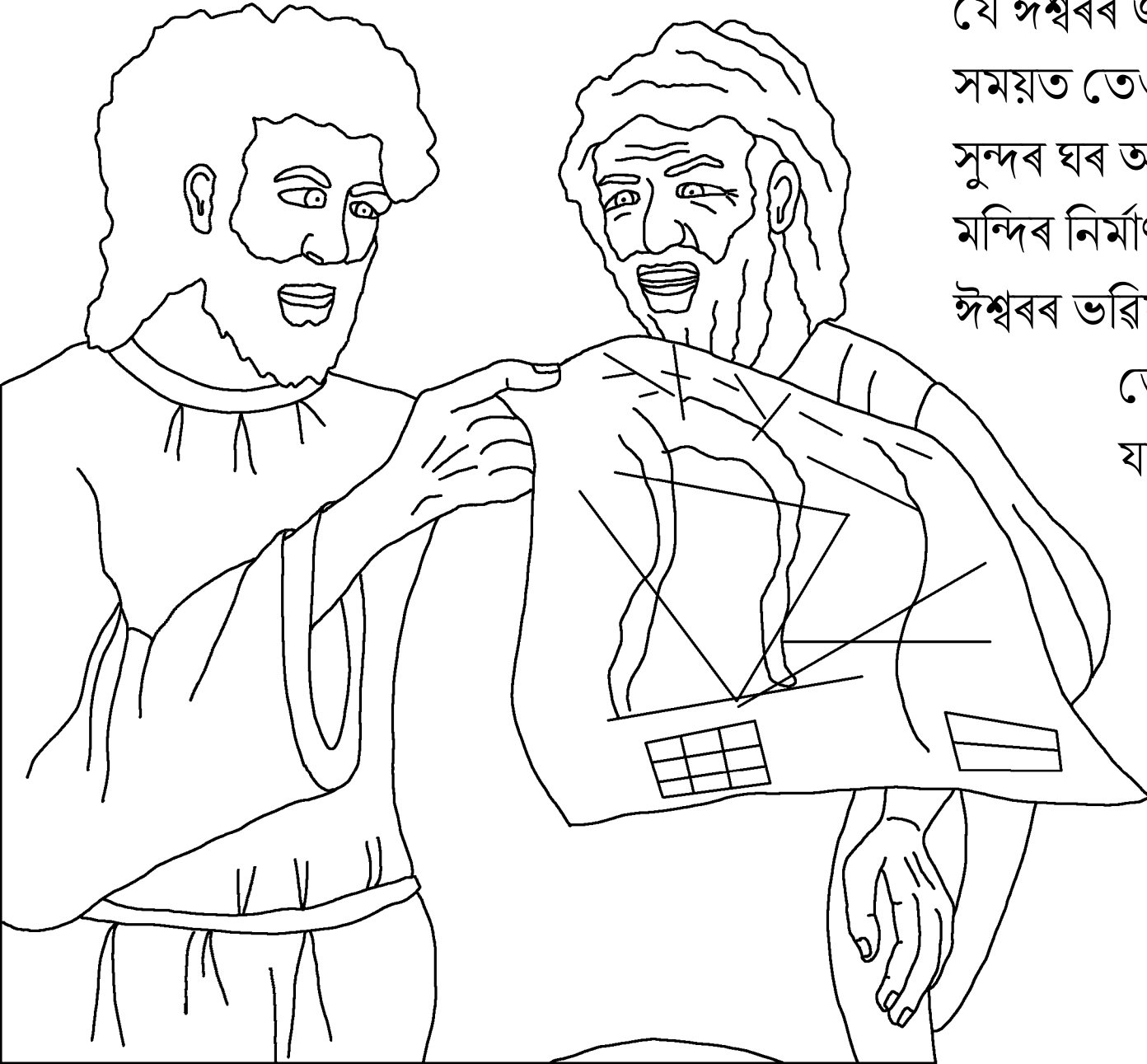

ইয়াৰ পিছত ৰজা দায়ূদে
যিৰূচালেমলৈ ঈশ্বৰৰ জাহাজ খন লৈ
আছিল। ঈশ্বৰৰ সিন্ধুকত ঈশ্বৰে
মোচিক দিয়া দহটা আঙা আৰু আন
নিয়মৰ প্ৰতিলিপি আছিল। সিন্ধুকে
ইশ্ৰায়েলসকলক ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰতা
আৰু তেওঁলোকক মানি চলা ৰখাৰ
আৱশ্যকতাৰ বিষয়ে সোঁৱৰাই
দিছিল।

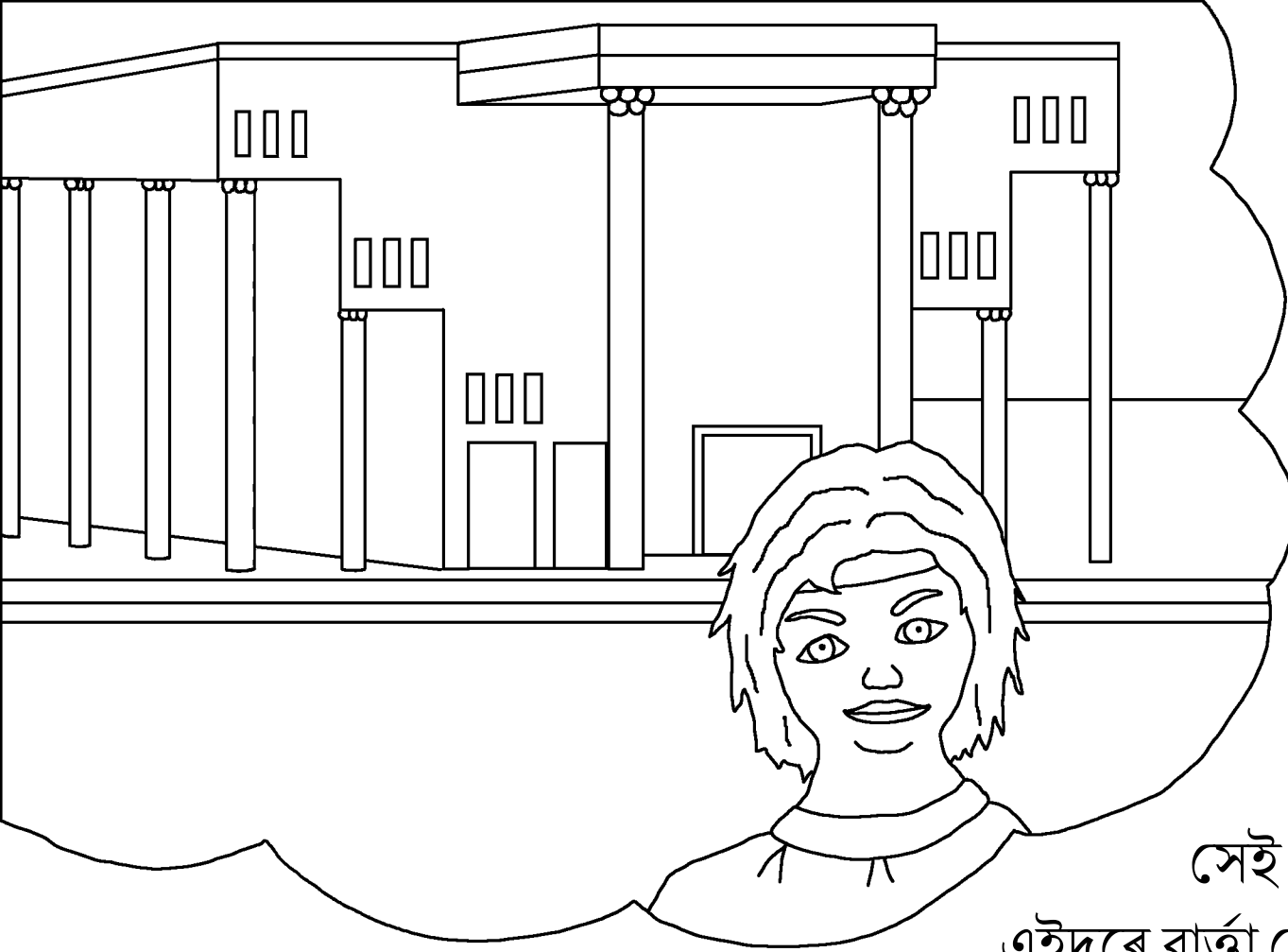
চনত দায়ূদে তেওঁৰ শাসনকালৰ আৰম্ভণিৰ
বছৰবোৰত বহুতো যুদ্ধ তৈয়াৰ কৰিব লগীয়া
হৈছিল। তেওঁ এজন জ্ঞানী সৈনিক আৰু
এজন নম্ৰ ব্যক্তি আছিল যিয়ে ঈশ্বৰৰ
নিৰ্দেশনাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল।

এইটোৱে দায়ূদক আমনি কৰিছিল
যে ঈশ্বৰৰ জাহাজখন তম্বুত থকাৰ
সময়ত তেওঁৰ বাস কৰিবলৈ এটা
সুন্দৰ ঘৰ আছিল। দায়ূদে এটা
মন্দিৰ নিৰ্মাণ কৰাৰ সিদ্ধান্ত লৈছিল।
ঈশ্বৰৰ ভৱিষ্যতবক্তা নাথানে
তেওঁক আগবাঢ়ি
যাবলৈ কৈছিল।

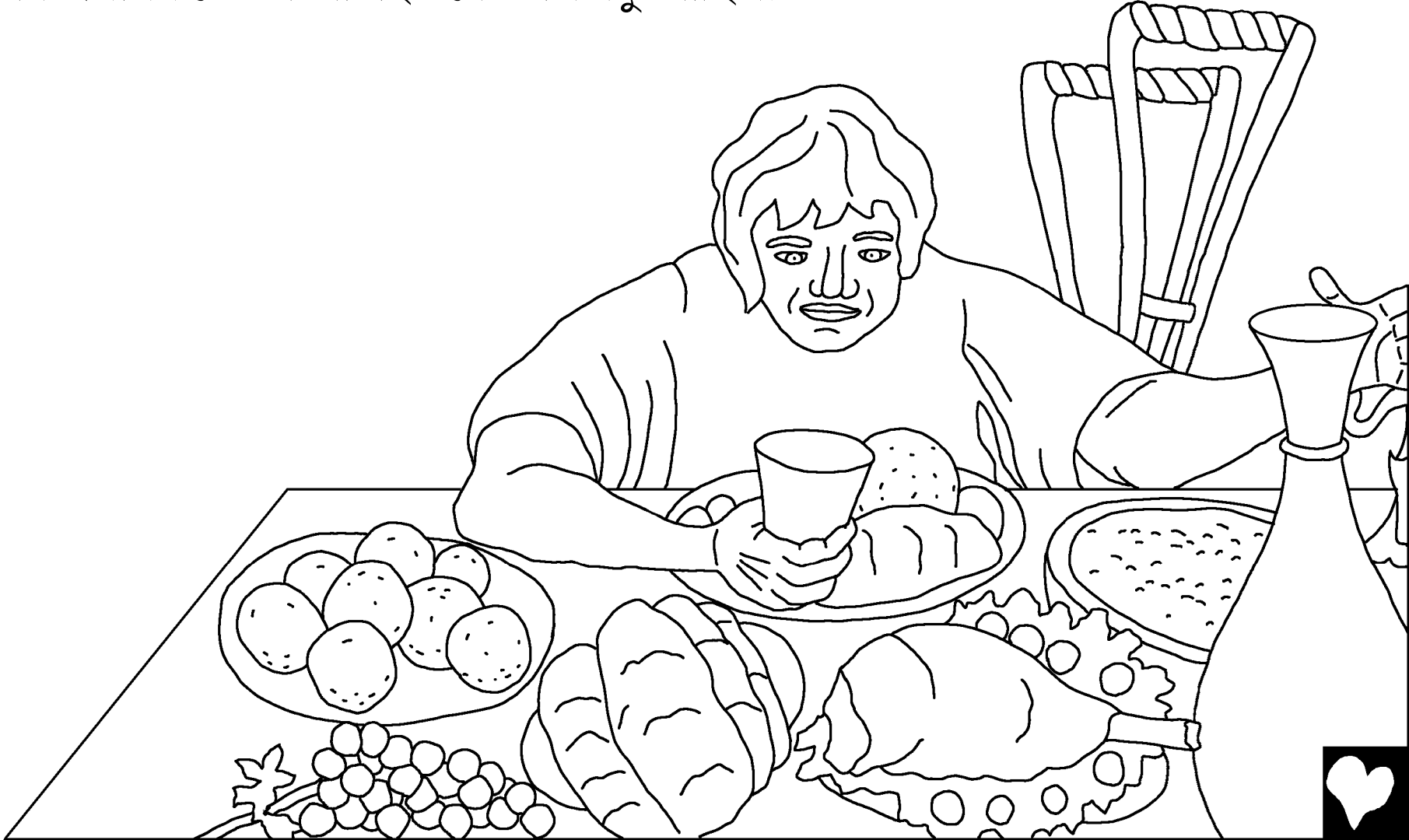

সেই নিশা ঈশ্বৰে দায়ূদলৈ
এইদৰে বাৰ্তা প্ৰেৰণ কৰিছিল: "মোৰ

সেৱক দায়ূদ, প্ৰভুতো তোমালোকক এটা ঘৰ বনাব। যেতিয়া আপোনাৰ দিনবোৰ
পূৰণ হয় আৰু আপুনি আপোনাৰ দেউতাকৰ সৈতে বিশ্রাম লয়, মই আপোনাৰ
পিছত আপোনাৰ সন্তানক ৰজা হিচাপে স্থাপন কৰিম। তেওঁ মোৰ নামৰ বাবে এটা
ঘৰ নিৰ্মাণ কৰিব আৰু মই চিৰকালৰ বাবে তেওঁৰ ৰাজ্যৰ সিংহাসন স্থাপন কৰিম।"

দায়ূদে চাউলৰ পৰিয়ালৰ যিকোনো লোকক সহায় কৰিব বিচাৰিছিল। তেওঁ কেৱল
জনাথনৰ পুত্ৰ মেফিবোছেথক বিচাৰি পাইছিল, যি পঙ্গু আছিল। দায়ূদে এইদৰে কৈছিল:
"তেওঁ মোৰ মেজত ৰজাৰ পুত্ৰৰ দৰে খাব।" ডেভিদে মেফিবোছেথৰ প্ৰতি সদয় আছিল
কাৰণ জনাথন তেওঁৰ আটাইতকৈ ভাল বন্ধু আছিল।

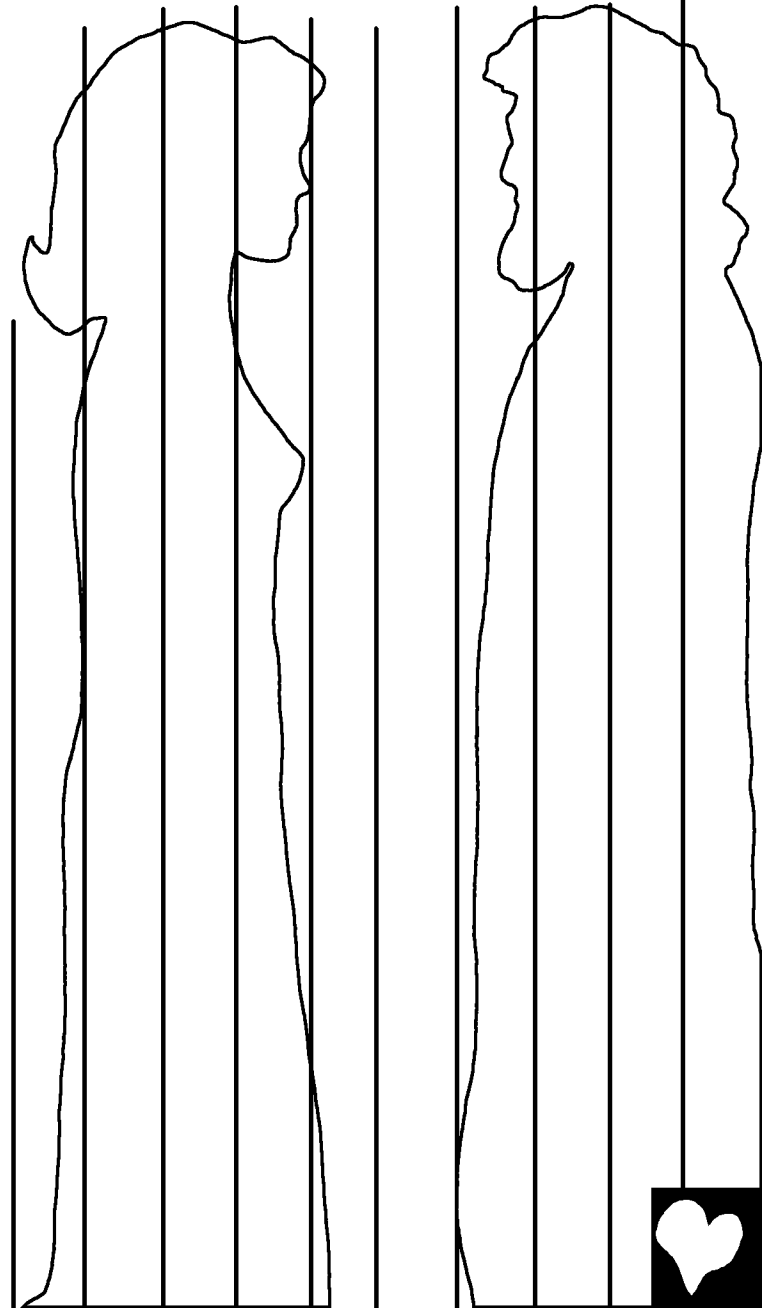
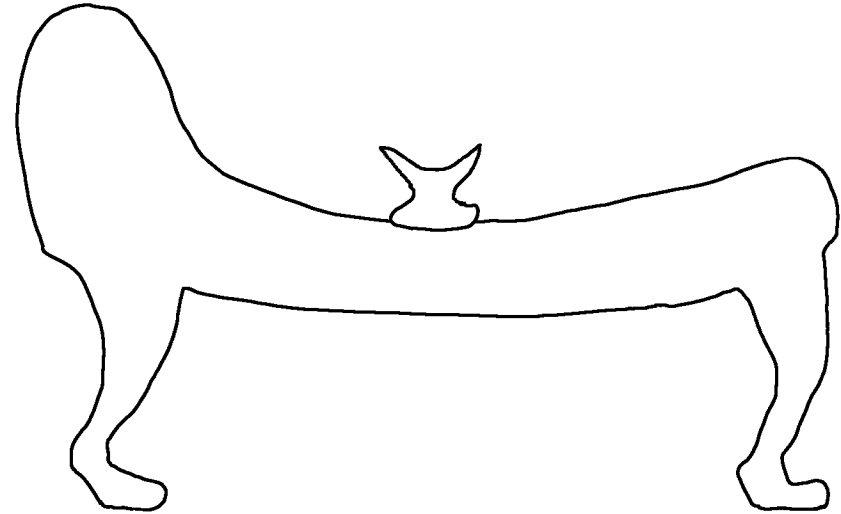

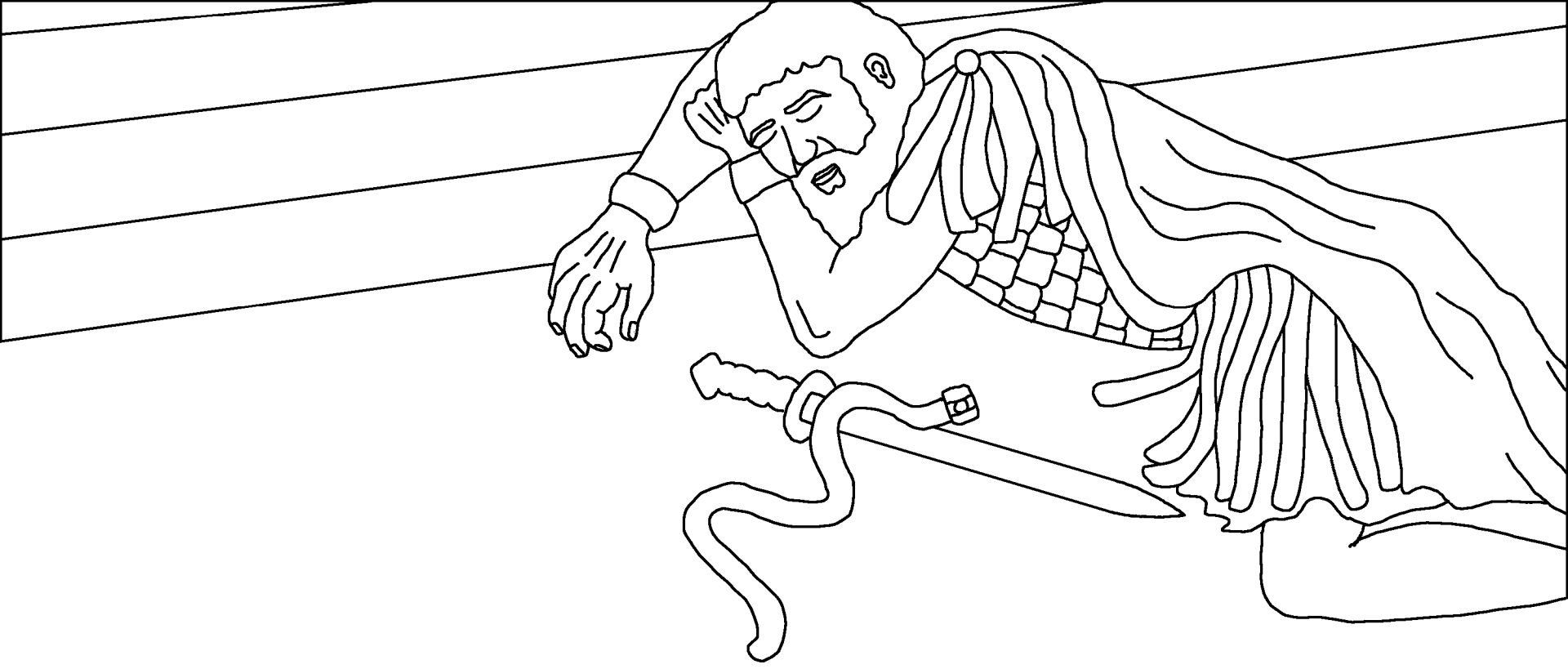

যেতিয়ালৈকে দায়ূদে ঈশ্বৰক বিশ্বাস কৰিছিল
আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰিছিল,
তেতিয়ালৈকে ঈশ্বৰে দায়ূদক উন্নতি
কৰিবলৈ সহায় কৰিছিল। কিন্তু এদিন দায়ূদৰ
জীৱনত এক ভয়ংকৰ ছাঁ পৰিল। যিৰূচালেমত
থকাৰ সময়ত তেওঁ নিজৰ সৈন্যবাহিনীক যুঁজ
দিবলৈ বাহিৰলৈ পঠিয়াইছিল। এদিন
ৰাতি, তেওঁ শুৱ নোৱাৰিলে। সেয়েহে
তেওঁ নিজৰ ছাদৰ ওপৰৰ ফালে খোজ
কাঢ়ি চহৰখনৰ ওপৰেৰে চালে।

দায়ূদে এগৰাকী ধুনীয়া মহিলাক গা ধুই থকা
দেখিছিল। তাইৰ নাম আছিল বাথছেবা। দায়ূদে
বাথছেবাৰ সৈতে পাপ কৰিছিল যদিও তেওঁৰ
স্বামী উৰিয়া দায়ূদৰ এজন সাহসী সৈনিক আছিল।
যেতিয়া বাথছেবাই পিছত ডেভিদক কৈছিল যে
তাই তেওঁৰ সন্তান জন্ম দিব, ডেভিদে জানিছিল
যে তেওঁৰ পাপে অধিক সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰিছে।

ঈশ্বৰৰ ওচৰত স্বীকাৰ কৰাৰ পৰিৱৰ্তে দায়ূদে নিজৰ পাপ ঢাকিবলৈ চেষ্টা
কৰিলে। ই কেতিয়াও কাম নকৰে! তেওঁ উৰিয়াক যুদ্ধক্ষেত্ৰৰ পৰা ঘৰলৈ
মাতিছিল, এই আশাত যে উৰিয়াই আহি থকা কেঁচুৱাটোক তেওঁৰ বুলি ভাবিব।
কিন্তু উৰিয়াহ তেওঁৰ সহ-সৈন্যসকলে যুদ্ধত থকাৰ সময়ত ঘৰত নাথাকিব।
উৰিয়া ৰজাৰ ঘৰৰ দুৱাৰত শুইছিল।

গতিকে দায়ূদে আৰু অধিক দুষ্ট
কাম কৰিছিল। তেওঁ উৰিয়াক এখন
চিঠি লৈ যুদ্ধক্ষেত্ৰলৈ
ঘূৰাই পঠিয়াইছিল। পত্ৰখনত
সেনাপতিক কোৱা হৈছিল যে
উৰিয়াৰ যুদ্ধত মৃত্যু হোৱাটো
নিশ্চিত কৰিব। যেতিয়া উৰিয়াক
হত্যা কৰা হৈছিল, তেতিয়া দায়ূদে
বাথছেবাক তেওঁৰ
পত্নী বুলি লৈছিল।

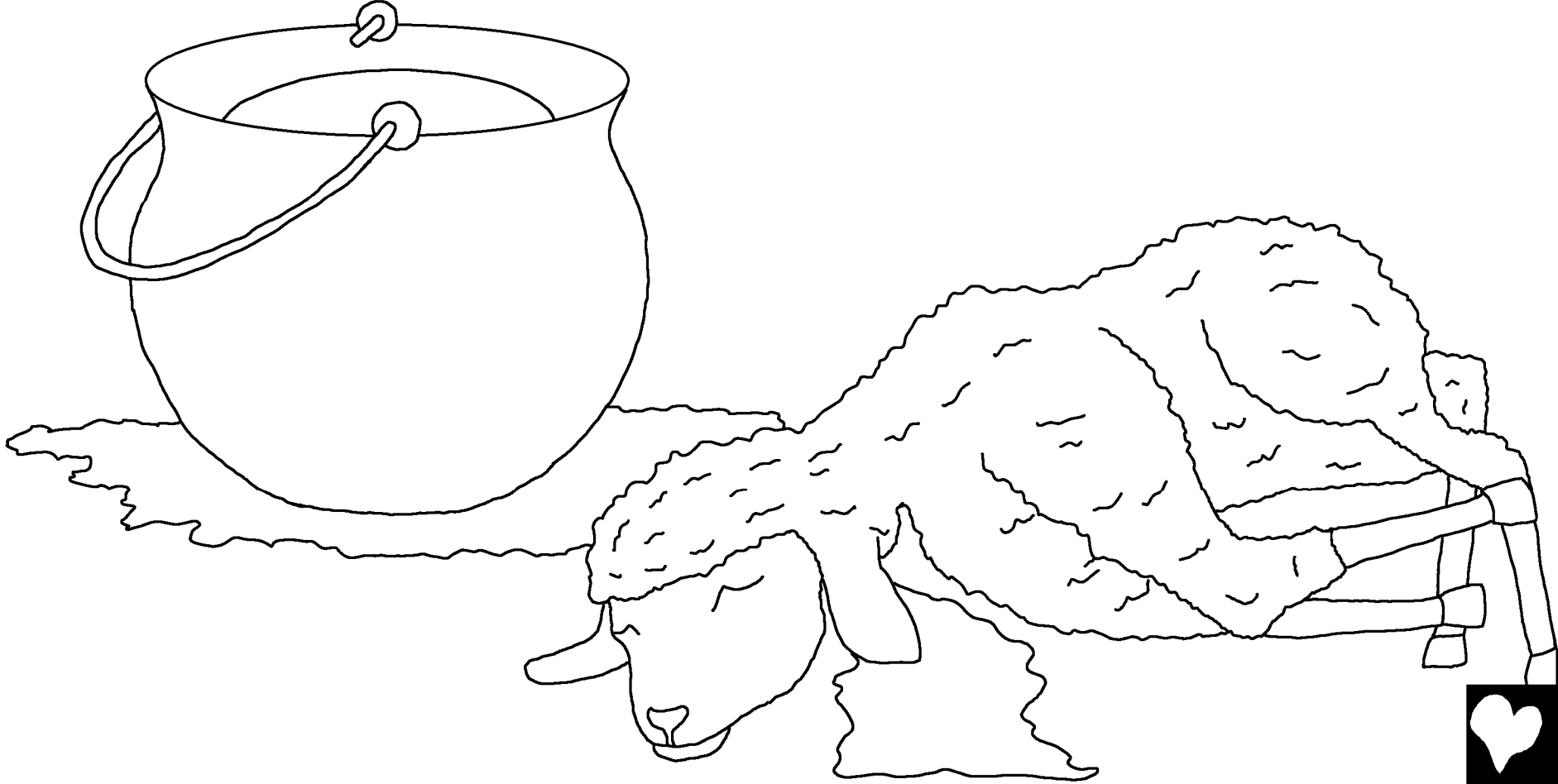

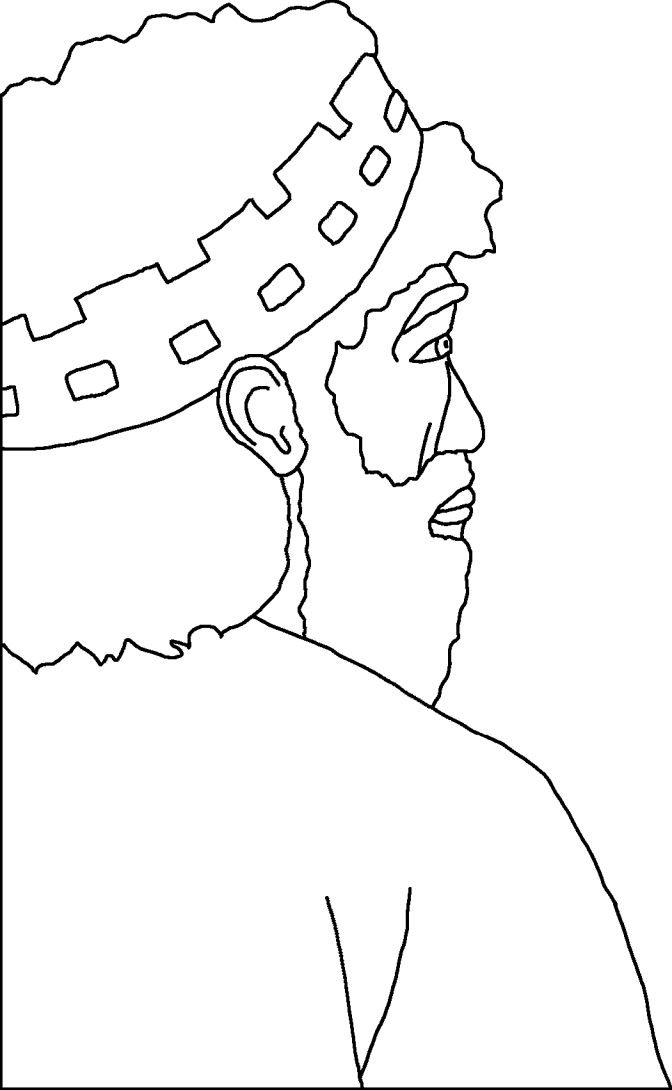
ঈশ্বৰে তেওঁৰ সেৱক নাথনক
দায়ূদক তেওঁৰ পাপ দেখুৱাবলৈ
পঠিয়াইছিল। নাথনে দায়ূদক
এজন ধনী ব্যক্তি আৰু এজন অতি
দৰিদ্ৰ লোকৰ বিষয়ে এটা কাহিনী
কৈছিল। ধনী মানুহজনৰ শ শ
ভেড়া আছিল। কিন্তু দৰিদ্ৰ
মানুহজনৰ মাত্ৰ এটা সবু মেৰুৰী
আছিল, যিটো তেওঁ ছোৱালীৰ
দৰে মূল্যবান আছিল।

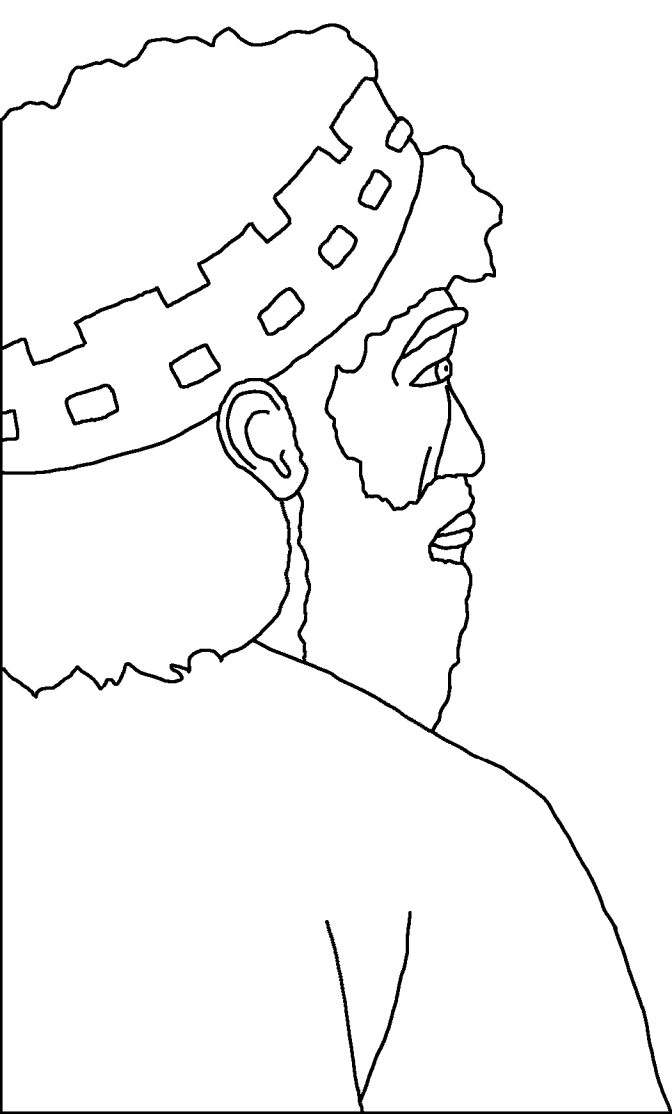
যেতিয়া এজন ভ্ৰমণকাৰী ধনী ব্যক্তিৰ ওচৰলৈ আহিছিল, ধনী ব্যক্তিজনে তেওঁৰ এটা
ভেড়াক খুৱাবলৈ হত্যা কৰা নাছিল। তাৰ পৰিৱৰ্তে, তেওঁ দৰিদ্ৰ মানুহজনৰ ভেড়াটো
কঢ়িয়াই লৈ হত্যা কৰিলে।

দায়ূদে ধনী ব্যক্তিজনৰ স্বার্থপৰতাৰ ওপৰত খং
কৰিছিল। তেওঁ কান্দি কান্দি কৈছিল, "যি জনে
এনে কৰিছে তেওঁ নিশ্চিতভাৱে মৰিব।"

"আপুনি মানুহ!" সাহসী নাথানে দায়ূদক কৈছিল। দায়ূদে যি কৰিছিল সেয়া কাহিনীটোত
ধনী ব্যক্তিজনে কৰা কামতকৈ বহুত বেয়া আছিল।

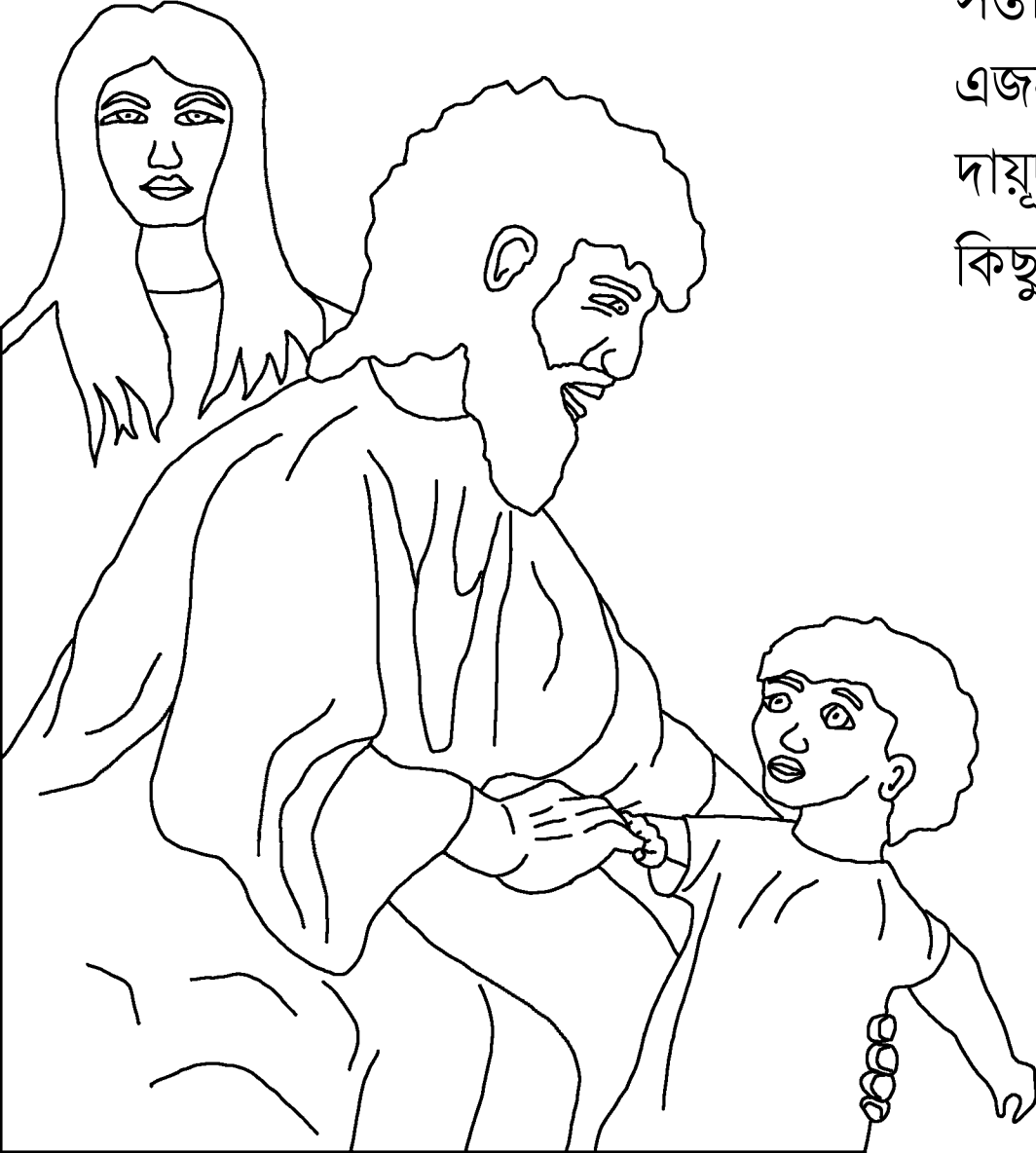

ঈশ্বৰে দায়ূদক দেখুৱাইছিল যে তেওঁ
কিমান দুষ্ট আছিল। আৰু দায়ূদে তেওঁৰ
পাপৰ বাবে দুঃখিত হৈছিল। তেওঁ
ঈশ্বৰক এইদৰে কৈছিল: "তোমাৰ
বিপৰীতে মই পাপ কৰি এই দুষ্টতা
কৰিছোঁ।" আৰু ঈশ্বৰে দায়ূদৰ পাপ
ক্ষমা কৰিলে। কিন্তু বাথছেবাৰ
কেঁচুৱাটো বৰ অসুস্থ আছিল, আৰু
জন্মৰ পিছতে মৃত্যু বৰণ কৰিছিল।

ঈশ্বৰে দায়ূদক তেওঁৰ ভয়ানক পাপত
ক্ষমা কৰিলে। তেতিয়া বাথছেবাৰ আন এটা
সন্তান আছিল, চলোমন, যি দায়ূদৰ পিছত
এজন মহান ৰজা হ'ব লাগিছিল। কিন্তু ৰজা
দায়ূদৰ আন বহুতো সন্তান আছিল, যাৰ
কিছুমানে তেওঁক বহুত দুখ দিছিল।

ৰজা দায়ূদ (অংশ ২)

ঈশ্বৰৰ বাক্য, বাইবেলত

এই কাহিনী পোৱা যায়

২ চেমুৱেল ১-১২

“তোমাৰ বাক্য প্রকাশে দীপ্তি দিয়ে।”

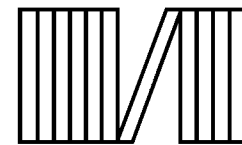
গীতমালা ১১৯:১৩০ পদ

সমাপ্ত

21

60

বাইবেলৰ এই কাহিনীয়ে আমাক আমাৰ আশ্চৰ্য্যজনক ঈশ্বৰৰ বিষয়ে কয়,
যিজনাই আমাক নিৰ্মাণ কৰিলে আৰু যি জনাই আমি তেওঁৰ বিষয়ে জনাতো বাধ্য কৰে।

ঈশ্বৰে জানে যে আমি বেয়া কাম কৰিলো, যাক তেওঁ পাপ বুলি আখ্যা দিছে। পাপৰ শাস্তি
হৈছে মৃত্যু, কিন্তু ঈশ্বৰে তোমাক ইমান প্ৰেম কৰে যে, তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ যীচুক
পঠাই দিছিল, যাতে তেওঁ তোমাৰ পাপৰ কাৰণে শাস্তি পাই দ্ৰুত মৃত্যু বৰণ কৰে। তাৰ
পিছত যীচু জীৱিত হ'ল আৰু তেওঁৰ ঘৰ স্বৰ্গলৈ গ'ল। তুমি যদি যীচুত বিশ্বাস কৰা আৰু
তোমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰিবলৈ কোৱা, তেতিয়া তেওঁ নিশ্চয়ে কৰিব! তেওঁ এতিয়াই আহি
তোমাত নিবাস কৰিব, আৰু তুমি চিৰকাল তেওঁৰ লগত নিবাস কৰিবা।

তুমি যদি এই সত্যত বিশ্বাস কৰা, তেতিয়া ঈশ্বৰক এইদৰে কোৱা:
প্ৰিয় যীচু, মই বিশ্বাস কৰো যে, আপুনি ঈশ্বৰ, মোৰ পাপৰ কাৰণে মৃত্যু বৰণ
কৰিবলৈ আপুনি মানুহৰ ৰূপ ধাৰণ কৰিলে, আৰু এতিয়া আপুনি আকৌ জীৱিত।
মোৰ জীৱনলৈ আহঁক আৰু মোৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰক, যাতে এতিয়া মই নতুন
জীৱন পাব পাৰো, আৰু এদিন চিৰদিনৰ কাৰণে আপোনাৰ লগত থাকিবলৈ
আপোনাৰ ওচৰলৈ যাব পাৰো। আপোনাৰ বাধ্য হৈ আপোনাৰ সন্তানৰ দৰে
আপোনাৰ কাৰণে জীয়াই থাকিবলৈ মোক সহায় কৰক। আমেন।

বাইবেলখন পঢ়া আৰু প্ৰতিদিনে ঈশ্বৰৰ লগত কথোপকথন কৰা!
যোহন ৩:১৬ পদ।

